

Ossián – Magányos angyal

Am C Am F G
Túl gyorsan és túl korán talált rá az élet,
Am C Am F G
Adott, amit adhatott kevés jót és szépet.
Am C Am F G
Szürke volt a hétköznapi, szürke volt az ünnep,
Am C Am F G
Hosszú évek múltak így, gyakran rá sem néztek.

A hajnalok már vártak rá, kibontott kócos hajjal,
El nem mondott szavakkal, sok-sok rejtett vággyal.
Tudta jól, nem értették, soha nem szerették,
Szíve mélyén vak remény, de ha elment, nem keresték.

C G Am Em
Mint amikor a gyermekek sírnak, ha éjjel rossz álmot látnak,
C G Am E
Belül úgy izzik a bánat. az emlékek csendben fáznak.
C G Am Em
Mint amikor sebektől vérzel, de irgalmat nem kérsz mégsem.
C G Am E
Belül úgy hordod a múltat, bármi volt nem tagadtad,
F G Am C F
Törött és tépett szárnnyal, magányos angyal.

Egy téli reggel indult el, hívták a messzi fények,
Nem hagyott itt semmi mást, csak néhány rossz fényképet.
Más világ most, ahol él, más a szó és más a fény,
Tavaszi, őszi, nyári és téli nélküle fúj itt a szél.